

NIEUWSBRIEF

JAARGANG **19** NUMMER **1** APRIL 2020

STICHTING 'GOTONG ROYONG UTRECHT'

POSTADRES: OUDKERKHOF 15 BIS, 3512 GH UTRECHT, NEDERLAND

EMAIL: INFO@GOTONG-ROYONG-UTRECHT.NL

IBAN-BANKREKENINGNUMMER: NL74ABNA084.21.36.932

INSCHRIJVINGSNUMMER K.V.K. H30179877

Covid-19 Indonesië Special

1. Van het bestuur

Het was natuurlijk de vraag of er iemand zit te wachten op een nieuwsbrief van ons, nu er zoveel sores en onzekerheid in het land is waar wij wonen en onze wortels hebben. Toch besloten we deze nieuwsbrief te maken en te sturen, ***al was het alleen maar om iedereen sterkte te wensen en de hoop uit te spreken dat jullie en jullie naasten verre van de effecten van dit virus mogen blijven !!!***

Tegelijkertijd weten we ook dat we niet alleen naar onszelf kunnen kijken als de hele wereld zo'n beetje 'in brand' staat en het vooralsnog dweilen met de kraan open is. In de richting van Indonesië kunnen we op afstand niet veel doen; we vertrouwen erop dat de lokale vrijwilligers onder leiding van Ibu Murdijati Gardjito goede toegang hebben tot informatie over wat hen te doen staat en hoe om te gaan met de situatie: net zo goed als wij zoekende naar balans, slommend om fake-news en goedbedoelde onzin.

We waren, in de persoon van bestuurslid René, eind februari/begin maart 2020 nog in Yogyakarta aanwezig; bijna niet voor te stellen dat het een maand geleden was: een wereld van verschil, zowel hier als daar. Toen waren er nog geen signalen dat het zo zou uitpakken en konden we nog met 150 senioren in een paar bussen een uitje maken en samen zitten, babbelen, zingen en natuurlijk eten.

Net voordat 'social distancing' de norm werd in Nederland, hebben we hier in het Utrechtse nog een bestuursvergadering gehad en konden we de jaarrekening over 2019 goedkeuren. De conclusies waren: we hebben het afgelopen jaar met plezier meer geld aan de projecten uitgegeven dan de laatste jaren ervoor; we ontvingen minder geld dan dat we uitgaven en teerden zodoende in op onze reserves maar dit heeft de financiële stabiliteit van de stichting niet doen wankelen. De gegevens zijn te vinden op onze website.

2. 'Corona locale' Indonesië

In Indonesië is het virus laat aan land gegaan. Waren het eerst de buitenlanders (toeristen) die het betrof, nu is de transmissie van het virus onder Indonesiërs een feit. In metropool Jakarta zijn de meeste Covid-19-zieken en doden. Maar het gaat (nog) niet om grote aantallen. Officieel was op 31 maart 2020 het officiële aantal doden nog geen 150. Ook op Bali, de grote toeristenmagneet, is het aantal zieken nog klein en zijn er pas een paar mensen overleden aan het virus. Of deze cijfers de realiteit uitdrukken, valt te betwijfelen want er werd tot nu toe vaak niet getest. Men 'verwacht' de komende drie weken een serieuze ontwikkeling van het aantal gevallen. Men heeft met ingang van 1 april in Jakarta en Bali de noodtoestand uitgeroepen om allerlei zwaardere maatregelen te kunnen nemen zonder tussenkomst van het parlement. Ook in Indonesië zijn de meeste maatregelen, zoals wie die kennen, overgenomen: handen wassen, thuis blijven, niet socialiseren; in Indonesië zijn ze dol op desinfecteren via 'foggen': een soort ghostbusters-achtige draagbare apparaten die neveldamp verspreiden met een verdacht goedje erin; maar deze keer jagen ze niet op muskieten die malaria kunnen verspreiden maar op een onzichtbaar virus; dit vraagt om zwaarder materieel. Zo rijden er in Yogya nu soms grote tankwagens met vernevelaars rond die grote hoeveelheden desinfectiemiddel verspreiden en alles (gevraagd en ongevraagd) onderspuiten.

3. Het virus en de effecten op de projecten

I Corona en de ondersteuning van de leerlingen en studenten

De scholen en universiteiten zijn gesloten en de studenten en leerlingen in het hele land ontvangen hun huiswerk via whatsapp of email. Niet dat ze allemaal een laptop hebben of een computer (verre van dat natuurlijk), maar via het mobieltje kan blijkbaar ook veel en mogelijk ook nog steeds in lokale internethonken.

We kregen van één van de kinderhuizen het verzoek om twee smartphones te mogen kopen omdat de kinderen nu met z'n vijven met één mobieltje zitten te stoeien om hun huiswerk terug te sturen naar de school. In het tehuis in Amlapura zijn alle kinderen aanwezig en komen ze het terrein niet af en in het kinderkuis in Singaraja zijn alleen die kinderen die in hun familie-omgeving geen toegang hebben tot internet. Het waarom of waardoor van het verschil in beleid is ons niet duidelijk geworden. Het lijkt ons dat de kinderen veilig zijn in een soort quarantaine in het kinderkuis (beiden met grote beschutte tuinen) dan ergens waar geen toezicht is.

De kinderen in Yogyakarta zitten allen in eenzelfde situatie: veelal thuis. Onderwijs gaat via Google-classroom of via whatsapp en email. Dit alles was 6 jaar geleden niet mogelijk geweest omdat de middelen er niet waren. Nu is iedereen online, van jong tot oud. Whatsapp, Snapchat en Instagram zijn reuze populair. En email? Dat is ouderwets en traag, daar doen ze niet meer aan.

II Corona en het Kinderdagverblijf Rumah Kita in Yogya

Een drietal weken geleden was er geen vuiltje aan de lucht. Er was een kleine groei geweest van het aantal kinderen in het dagverblijf en de peuterklas en de druk op exploitatie leek wat af te nemen. Nu is het hommeles want de kinderen mogen niet meer komen, dus de bron van inkomsten is verdwenen. Er wordt wel online instructie en begeleiding gegeven en er zullen ouders zijn die wat geld blijven door betalen, maar het grootste deel van de ouders kan dat niet, want ook hun veelal 'grijze' inkomens worden minder en staatsteun zoals in Nederland, is er niet. Aan de andere kant is er een huismeester en zijn er een viertal tutors die een dienstverband hebben bij Rumah Kita en die willen natuurlijk ook salaris. Er werd al gesproken over verlagen van het salaris van de tutors met 50%. Wij vinden dat geen goeie zet; goed werkgeverschap wordt ook in Indonesië zeer gewaardeerd. We voelen dat wij aan zet zijn en zullen in actie komen.

III Corona en de Senioren in Yogyakarta

Senioren zijn een kwetsbare groep mensen: voor het virus én voor isolement; dus extra aandacht is belangrijk. Tot vorige maand ontvingen de ouderen uit onze wijkgroepen hun aanvullende voeding, medisch onderzoek en medicijnen gedurende groepsmeetings; die zijn nu verboden. Er worden komende weken 'afhaalmomenten' georganiseerd op de locaties waar men elkaar de afgelopen jaren altijd ontmoette. De vrijwilligers zijn geïnstrueerd hoe daarmee om te gaan en toe te zien op het handhaven van de richtlijnen ter voorkoming van besmetting. Wanneer senioren niet mogen, kunnen of durven te komen dan zullen de vrijwilligers de medicijnen (conform de laatste medische status van de betreffende senior) én het pakket met aanvullende voeding bij hen aan huis afleveren.

Zoals het bij rampen en ontplofing altijd gaat in Indonesië: de prijzen van medicijnen en van voeding zijn nu al aanzienlijk gestegen. Dat is één van de 'zegeningen' van de vrije markt. Dit zou inhouden dat de pakketten die wij verzorgen kleiner gaan worden. Wat natuurlijk niet kan; dus zijn we nu in gesprek met Ibu Kusmayanti (de coördinator van de seniorensupport) en en Ibu Murdijati om te zien wat nodig is om de pakketten op hetzelfde niveau te houden.

4. Extra corona-donaties

Getuige de ontwikkelingen, kunnen we wel wat extra's gebruiken: het is welkom op **NL74ABNA084.21.36.932** t.n.v. de Stichting Gotong Royong te Utrecht.

